

რედაქცია: სოლომოვზე, ბალის
ქუჩაზე, გ. შადინოვის სახლში, № 33.

ხელის-შორის მიიღება რედაქ-
ციაში. ბარეშე მცნობებთათვის: ვ. თხ-
ას. ვ. რედაქციაში. გ. „დ რ ი ა ბ ა“.

გაფესის ცასი: მოლის წლი-
სა—8 მან., ნაცვარ ჭლის—5 მან., სა-
მის თვის—3 მან., ერთის თვის—1 მან.

ცალკე ნომერი ლირს შატრად.

ტელეგრამები

(ხალხთა-შორის ტელეგრაფის სააგენტოსი)

კეტერბაზი, 14 მარტ. ამბობენ, იმ
კამისიას, რომელსაც მინდობილი აქვს
პროექტის შედგენა სახელმწიფო გასავ-
ლის შემცირებაზედ, გარდაუწვევითია
სხვათა შორის, რომ გააუქმოს ღუბერ-
ნის პრავლენის სოფეტიკების თანამ-
დებობა და აგრეთვე სხვა კულტურის
თანამ-
დებობა ამ პრავლენიებისა გარდა საქმის-
მწარმოებლისა და ვიცე-ლუბერნატო-
რისა.

საქართველო

სამოხალო მნის პროგრამაზედ

იყო დრო, როდესაც უფ. შელი-
ხოვესი და იმის მსგავსი პირები ამტკი-
დებლენ და ამტკიცებლენ ნარმოიდ-
გინეთ, მეცნიერების ძალით, რომ ქართ-
ველს ისეთი თავის მოყვანილობა და
ტკინი აქვთ, რომ იმას არასოდეს არ
შეუძლიან უმაღლესი შავლის მიღებამ!

მს იყრ. ის დრო, როდესაც ჩენენ სას-
წავლებლებში სამშობლო ენის შავლების მოსპობაზე ჩამოვარდა ლაპარაკი; ეს იყო ის დრო, როდესაც დამტკიცდა პროგრამითა, რომ სამშობლო ენის შავლება უნდა იყოს მხოლოდ გიმნაზიაში, თუ კინ ის და-
ტკინიაში თუ კლასიანი პანსიონი და
სხვ., და უველავ ურჩევია მასწავლებ-
ლებისათვის, რომ სამშობლო ენის შავლის ჯეროვანი ურჩევება უნდა ჰქონ-
დეს მიქცეული; და არათუ ქართვე-
ლებისათვის ურჩევია ქართულის შავლი, არამედ თვით რუსის ყმაწვილებისათვი-
საც, რომელიც ჩენენ ქვეყანაში დაბა-
დებულან და აქ იზრდებიან.

რალა თქმა უნდა, რომ ეს სანუგეშო
ნიშნებია. მაგრამ ცარიელი თქმითა და
ჩერევით ამისთანა საქმეში ბევრი არა გა-
რიგდება-რა. ჩენენის აზრით, სამშობლო
სწინ შესწავლა და ამასთანავე რუსული-
ება და სხვა კულტურის ენებისა და საგნები-
საც მხოლოდ მაშინ შეიძლება რიგი-
ნად, როდესაც:

ამ გვარს დროში და ამგვარის მიმარ-
დულების პირებისაგან შედგენილი პრო-
გრამმა დარჩენილია დღემდინ ჩენენ სა-
შუალ სასწავლებლებში.

მაღლობა ღმერთის, ახლა დროება შეი-
ცვალა. უველამ იგრძნო ახლა უვარები-
სობა ამ სისტემისა; უველამ ცხადათ დაი-
ნახა თვით გამოცდილებითვე, რომ იმ
უმაწვილს, რომელსაც უცხო ენაზე
დაუწევეს შავლება და თუთიყუშსავით
გაუკეთა სიტყვების გამორჩება, არ
შეუძლიან რიგიანათ არც ამ უცხო ენის

1866-1879

უოველ დღე ირაგათს გარდა

უასი განცხადილებული ცეკვი
ებით ასოზე—1 კაპ. ანთ-მინისტრები
სტრიქონზე—8 კაპ., სეულებრივის ცე-
ცეროთი—5 კაპ., პატარათი—4 კაპ.

რედაქციას უფლება აქვს გა-
ასწოროს და შეამოკლოს დაბატებით
გამოგზავნილი სტატიები. დაუბრე-
ლი სტატიები აცილოს არ დაუბრუნ-
დება.

ღებელის შტატის მასწავლებელად ჩარიც-
ხენ სამსახურში, ე. ი. მინიჭებენ კულტ
იმ უფლებასა თა უპირატესობას, რაც
სხვა საგნების მასწავლებელთა აქვთ;

8). როდესაც ქართული ენის შავლე-
ბა ჩვენს გიმნაზიებში მარტო პროგიმ-
ნაზოულ კლასებით კი არ გათავდება,
არამედ კულტურული კლასებში იქნება დაწე-
სებული, და

9). როდესაც ქართულის ენის პრო-
გრამმაში, თვითონ ენისა და ლიტერა-
ტურის გარდა, ჩარიცხული იქნება აგ-
რეთვე შემოკლებით მაინც. უმაღლეს
კლასებში საქართველოს ისტორიის
შესწავლაც.

მს ოთხი პირისა უმთავრესს და აუ-
ცილებელ პირობად მიგვაჩინია ქართუ-
ლის ენის რიგიანად შესწავლისათვის.
შე ეს პირობები შესრულებული იქნება;
მაშინ, უკუცელია, ქართულის ენის ხეი-
რიანი მასწავლებლის პოვნაც დავილად
შეიძლება. ახლა კი, როდესაც ეს ენა
ას მიგდებული და აგდებულია, როდე-
საც მთავრობა ურჩევდებას არ აქცევს
იმას, როდესაც ეს მასწავლებელი სამსა-
ხურში არ ითვლება, როდესაც იმას
ხეირიანი ჯამაგირი არ ეძლევა, ახლა,
კაბბობთ, მნელია რიგიანი კაცი და ნას-
წავლი ენმე დადგეს ამ ენის მასწავ-
ლებელად.

შესაძლებელია, რომ სამსაწავლებლო
მთავრობამ არ ანუ ვერ იყისროს ახალი
ხარჯი ქართული ენის მასწავლებლისა-
თვის. ამ შემთხვევაში, ჩენენის აზრით,
თვითონ ჩენენი საზოგადოება არის მო-
ვალე, რომ დაფაურდეს და მთახერ-
ხოს რამე: ხეირიანი მასწავლებლისათვის
1000-1200 მანეთი საკმარა, და ამ ფულს,
უქცეველად, ადეილად მოახერხებს საზო-
გადოება, თუნდა იმ საადგილ-მამულო
ბანების საშუალობით, რომელსაც, ამ-
გვარ საზოგადო საჭიროებისათვის, მუ-
ლამ წელიწადს რამდენიმე ათი ათასი
მანეთი ჩენება და რომელთაც, თითო-
ეულს, ამ საქმისათვის წელიწადში
ესთვეათ 1,200 მანეთის გადადება, მგო-
ნია, არ გაუჭირდება.

მრთის სიტყვით, საზოგადოება თუ
მოინდოებს, ამ მხრით არაერთარი და-
ბრკოლება არ დაუდგება წინ, და რომ
ეს საქმე მოსანდომებელია, ამაში ლეიტო,
ახლა ეჭვი აღარავისა აღარა აქვს...

ამ საგანს ჩენენ კილევ დაუბრუნდებით.
ს. მ.

ბ). როდესაც ქართული ენის მასწავ-

სამართლი

ურიების საშვა

მუთარი ილქის სასამართლოში

სხდომა 12 მარტს. დღით.

ალექსანდროვის სიტყვა. უ. მო-
სამართლენო! ზავლილი წლის 4 ა-
კოდა მღვდელთან; ცოტაოდენი გზა
რომ გამოირა, იწელებს მოაგონდათ
საყდრის კარების გასაღებრ, რომელიც
სტაროსტას ჰქონდა და ერთს გლეხს,
შედ—შეილს, უხეხებს წარ, დაწერა და
ის გასაღები წართვი, გავაღებო საყდრის
და პირვევარის მაინც გამოვისახვო ხატე-
ბის წინ. ბედ—შეილი გამოუდგა სტა-
როსტას უკან, მაგრამ ველარ დაწერა; იმ
დროს მეოდა ახალ-სოფლის ეკვლების
კარებთან, რომელიც მღვდელი ლულეთ
იდგა და შემინებული სტაროსტაც ში-
გნი საყდრაში იყო. როდესაც დაღალუ-
ლი და დაქანული, ნაჩენი ბედ—შეი-
ლი ოფლს იწმენდას შებლიდგან ჩი-
ხის სახელით, ერთი ახალ-სოფლელი
პობ—იდ ჰეთხავს: ბიჭო, რისთვის მო-
ბოდი, რომ იგრე დაღალულხარ; თუ
ლოცვაზე მოდი, პირს-ჯერი მაინც გა-
მოისახეო. ამაზე იწელი მკახე პასუხს
აძლევს, ახალ-სოფლელი უარესს და
შეიქნება ამ ორს კაცს შორის ჩხები;
ამ ჩხებს მოკეთება ხმურობა, ქალების
კივილი; ეს ხმა გადის იწელებთან, რო-
მელნიც იტყვიან სწორეთ სტაროსტას
და ბედ—შეილს მოუვიტათ ჩხებით
ან ახალ-სოფლელებმა სცემეს ჩვენს
გაგზავნილს კაცს და კეტებით და ხან-
ჯლებით დამზადებულნი გამოსწევენ
ახალ-სოფლისკენ; მოვარდებიან ახალ-
სოფლის ეკვლეიასთან და შეიქნება გა-
ხურებული კეტების ცემა და ხანჯლების
ტრიალი ორვე სოფლელების შორის.

გალახული ორმოცი არ ყოფილა,
როგორც ძრამაგელი სწერს, და თერთ-
მეტამდის კი იქნებოდა. მხლა ერთის
მეტი კულანი კარგათ არიან. მრთი კი
წევს.

ამ საქმეზე გამოიხება არის ახლა და-
ნიშნული, მაგრამ მომრიგებელს მსა-
ჯულს გაუხდება გასარჩევთ, რადგანაც
მძიმე გალახული არავინ არის და არც
თვითონ სოფლელების სივითარი.

მე დარწმუნებული ვარ, რომ ამ ორს
სოფელს შორის დიდხანს არ მოისპობა
ეს უთანხმოება, თუ არაფერი საშუალე-
ბა იხმარეს: —ან საკუთარი მღვდლები
უნდა ეყოლოსთ, ან ახალი სრული ეკ-
კლება უნდა ააშენონ ორივე სოფელმა
შეა ადგილზე; მაგრამ ახალი ეკკლების
აშენება ხალხისთვის, უმისოთაც ერთობ
შევიწროებულებით თვის სიღარიბით, ძრი-
ელ სამიმო იქნება. მე ვეგონებ პირვე-
ლი საშუალება არჩიოს ხალხმა.

ჩერეკის რაჭველი

„მაგრამ თქვენ დასძლიერ ყველა სი-
ნელე თქვენის შრომით მას და მას და
ცხადია მეშვარითება ტელურული უფლე-
საჩინო და აშკარა შეიქნა. თქვენი გადა-
წყვეტილება საბაკო და ბევრი საფიქ-
რელი არ იქნება.“

„მრთის შეხედვო, მე მეტი არა უნ-
და მეთქვარა. მე შემეძლო ორი სიტ-
ყვით გამეთავებინა ჩემი მოვალეობა,
შემეძლო მეთქვა: „უფალნო მოსამართ-
ლენო! ბარემობა ამ საქმისა ცხადია.
თქვენი სინიდისისათვის მომინდეთ ჩემი
კლიენტების ბედი!“

„მაგრამ ეს პროცესი ოთხ კედელშუა
არ უნდა გათავდეს. მთელი რესერის
უურადღება არის ახლა ამ პროცესშედ
მოკეცელი. რამდენიმე დღის შემდეგ
მოელი რესერი შეიტყობის და წაიკით-
ხას ყველაფერს, რაც ამ სასამართლოს
ზალაში მოხდა. თქვენთვის კი არა, უფ-
მოსამართლენო, ამ პირებისათვის ულ-
არაკოდ მე დღეს, რომელიც ამ პროცესშე
არ უნახავთ თქვენი შრომა, რომელთაც
არ უნახავთ არ დაწრებიან, რომელიც
მზად არიან პიროვნის ენით შესვარონ
თქვენი გადწყვეტილება.“

„მე გაკირვებული ვარ ამ შრომით
და ენერგიით, რომელიც მიუღიათ პირ-
ველი გამოძიების დროს. სამჯერ ამა-
ილეს მოცვალებულის ბაშის გვამი მი-
წიდამ, ორჯერ გაჭრეს ის, დაწვრილებით
იყო გასინჯული და გაზომილი ის ადგი-
ლები, საცა ბავში ნახეს, აქაურ ექიმებს
არ დასჯერდნენ: უმდლესს საექიმო
უწყებას მოსთხოვეს აზრი, ადგილების
პლანი აიღეს,—მარტო ამ პლანისათვის
უფლენი გულითადს მაღლობას გამომე-
ძიებელს: ამ პლანზე დიდის ასოციაცია
დაწერილია გამართლება ჩემ დასაცელ
ბრალდებულებისა. თხებიც კი გაზომებს;
უმანკო ბავშვებიც კი ჩასვეს ხურჯინში
ისეთნაირად, როგორც დედის მუცელში
არიან! მსლა აკლდა, საუბრეულოთ, რომ
ასე ხურჯინში ჩამოული ბაში არ გა-
ტარეს ცხენით ცეკვებისიდამ სახერებ-
დინ,—მაშინ ექიმის გულბინსკის სიტყვა
უფრო აღრ დამტკიცებოდება და ძო-
ლი ეს საქმეც მოისპობოდა...“

„ახლა მე მივადგენი გამამტკიცენებელ
აქცს; მე ვხედავ ჩინებულ შენობას, გა-
რეგანის შეხედულებით ლამაზს; თითო-
ეული ნაწილი იმისი გამოზომილია და
მოფიქრებული. მე ვხედავ შენობას, რო-
მელიც აკვირვებს კაცს თავის ხელოვნე-
ბით, იმის გოტიური წევთები, ვითარცა
მილანის სობოროვისა, მალლა, ზეცამდინ
ამართულან. შერო მძიმე გამამტკიცენ-
ებელი ფაქტები, ვითარცა ჩუქურთმის
ხელობა, ამ შენობის გამოჭრილებში
დამუდებულან. შესავალში ვხედავ მო-
დებაძის ოჯახს, რომლის თავში დგას
შამა თავისა; მე ვხედავ მის მოდება-
ძეს ქასით ხელში და ვერ გამიგია—რას
აკეთებს ქისით ეს, ერთი თორმეტ მო-
ციქულთაგანის მსგავსად, აქ განერებუ-
ლი კაცი. მე უნებიან, რომ ეს არის სა-
მოქალაქო მომჩერიანი, ზარალის მეიდე-
ბელით;—მე უკველადები მეს ახლა
და გვერდით აუვლი. შემდეგ ვხედავ ცხა-
დის აუდის აუდას, რომელიც გამოი-
დი გვარის აუდას, რომელიც გამოი-

„ბოლოს ეს სამართლის დოკუმენტი.
„მექსი დღის განმავალებაში იყო ამ
სასამართლოში საქმის გამოძიება. და
დევანდელი მეშვეობელ დღე არ არას კი-
დევ დღე მეშვეობელისა. მაგრამ ამ დღეებს
მე საუკეთესო დღეებად ვთვლი ჩემს
სიცოხლეში. მე ვხედავ დაუღალავ შრო-
მას; მე ვხედავ დღეებას რომ თქვენი გუ-
ლბინით თქვენს პასუხის-გებას წინაშე
თქვენის სინიდისისა...“

„მე დარწმუნებული ვარ, რომ ამ ორს
სოფელს შორის დიდხანს არ მოისპობა
ეს უთანხმოება, თუ არაფერი საშუალე-
ბა იხმარეს: —ან საკუთარი მღვდლები
უნდა ეყოლოსთ, ან ახალი სრული ეკ-
კლება უნდა ააშენონ ორივე სოფელმა
შეა ადგილზე; მაგრამ ახალი ეკკლების
აშენება ხალხისთვის, უმისოთაც ერთობ
შევიწროებულებით თვის სიღარიბით, ძრი-
ელ სამიმო იქნება. მე ვეგონებ პირვე-
ლი საშუალება არჩიოს ხალხმა.

